

Čís. 12977.

Zasláno-li více, než objednáno, lze o vadě kvantitní rovnající se vadě kvalitní, mluvit jen, kdyby podle stavu věci nebylo lze vyloučiti to, oč bylo více dodáno, bez nepoměrného znehodnocení celku, pokud se týče, kdyby vyloučení takové bylo sice možné, ale zabíralo by mnoho času nebo by vyžadovalo značnější náklad. Není-li tu předpokladů, za kterých by vadu kvantitní bylo lze stavěti na roveň vadě kvalitní, musí smluvené množství býti odebráno, zbytek pak musí býti dán prodávateli k dispozici.

(Rozh. ze dne 3. listopadu 1933, Rv I 970/32.)

Žalovaný objednal u žalobce tři zinkové desky. Žalobce však zaslal žalovanému čtyři zinkové desky s účtem na čtyři zinkové desky. Žalovaný zásilku pozastavil a žádal, by byl účet vystaven na tři zinkové desky, a, když se tak nestalo, zboží žalobci vrátil. Žalobu o zaplacení kupní ceny za tři zinkové desky procesní soud první stolice zamítl. Odvolací soud uznal podle žaloby.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Odvolací soud správně usoudil, že žalovaný nebyl oprávněn odepřítí příjem jedině proto, že mu bylo zasláno více než objednal, totiž čtyři desky místo objednaných tří, že byl povinen čtvrtou desku dáti žalobci k dispozici. Okolnost, že žalobce žalovanému neposlal nový účet na tři desky, jest nerozhodná, neboť mohl si žalovaný dle účtu za čtyři desky vypočísti, kolik má platiti za tři objednané desky. Z věci samé zřejmě vysvítá, že nelze zásilku čtyř desek pokládati za jediný celek a že není vadou kvalitní, bylo-li posláno o desku více. Příklad dovolatelem uváděný o sudu vína jest rázu zcela odchylného. Zasláno-li více, než objednáno, lze o vadě kvantitní, jež by se rovnala kvalitní vadě, mluvit jen tehdy, kdyby podle stavu věci nebylo lze vyloučiti to, oč více bylo dodáno, bez nepoměrného znehodnocení celku, pokud se týče, kdyby vyloučení takové bylo sice možné, ale zabíralo by mnoho času nebo by vyžadovalo značnější náklad. Není-li tu předpokladů, za kterých by vadu kvantitní bylo lze stavěti na roveň vadě kvalitní, musí smluvené množství býti odebráno, zbytek pak musí býti dán k dispozici prodávateli (Staub-Pisko čl. 347 § 14). Octl se proto žalovaný v prodlení, nepřijav zásilku neoprávněně ani na dopis žalobcův z 3. dubna 1931, a proto musí nésti následky a jest výrok odvolacího soudu pokládati za správný.

Čís. 12978.

Rozsudek, kterým se v zásadě uznává platební povinnost žalovaného, nedotýká se nijak povinností stran z devisových předpisů.

(Rozh. ze dne 3. listopadu 1933, Rv I 1944/33.)

Směnečný platební příkaz, jímž bylo tuzemci uloženo zaplatiti říšsko-německému věřiteli 2.000 ř. m., byl ponechán v platnosti soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d ů:

Nesprávné právní posouzení spatřují dovolatelé v tom, že odvolací soud stejně jako soud procesní dovozoval možnost placení v tuzemské měně z předpisů § 33 odst. (2) směn. zák., že však nedbal devisových předpisů, jmenovitě nařízení ze dne 2. prosince 1931 čís. 179 sb. z. a n. a opatření Národní banky uvedeného pod čís. 41/32 sb., vydaných na základě zákona, podle nichž také v tuzemsku směji se jakékoli platy pro cizozemce konati jen se svolením Národní banky, jehož prý si žalobce neopatřil, a že tuto jeho námitku nevyřídil. Než rozsudek, kterým se v zásadě uznává platební povinnost žalovaných, nedotýká se nijak povinností stran plynoucích z devisových předpisů, a dovolatel marně poukazuje ku rozhodnutí Rv I 148/33, čís. sb. 12414, kde šlo v podstatě o jiné otázky; tam totiž šlo o placení vyrovnacích částek na směnku, která nebyla ještě presentována, a kde věřitel směnečný byl v cizozemsku. V souzeném případě však jde o placení na směnku, která v prvopisu byla k žalobě připojena, tedy k placení presentována. Byla-li rozsudkem zásadně vyslovena povinnost žalovaného k placení s účinkem ex tunc, pak je tím také vysloveno, že bylo jeho povinností postarati se o to, by tomuto svému závazku rozsudkem uznanému mohl vyhověti, chce-li se vyhnouti exekuci, a že měl tak učiniti již dříve, by své povinnosti nyní uznané byl mohl učiniti zadost hned v den splatnosti. Nepostaral-li se žalovaný ani nyní o to, by tato překážka byla odstraněna, bude věcí žalobcovou, by se o to postaral případně s pomocí exekučního soudu a to na útraty žalovaného.

Čís. 12979.

Návrh na opětnou dražbu nepřepokládá právoplatnost rozvrhového usnesení.

(Rozh. ze dne 3. listopadu 1933, R II 390/33.)

Návrh knihovní věřitelky, by byla povolena opětná dražba nemovitosti, soud první stolice zamítl, ježto pohledávka navrhovatelky byla převzata vydražitelem k hotovému zaplacení a ježto rozvrhové usnesení dosud nenabylo právní moci. Rekursní soud povolil opětnou dražbu. D ů v o d y: Podle § 154 ex. ř. zahájí se k návrhu opětná dražba nemovitosti na náklad a na nebezpečí obmeškalého vydražitele, který nezapravil včas a řádně nejvyšší podání. Tento návrh může býti učiněn i každým věřitelem, jehož pohledávka jest na nemovitosti právem zástavním zajištěna. V souzeném případě byl návrh na povolení opětné dražby učiněn knihovní věřitelkou, které bylo podle právoplatného rozvrhového usnesení ze dne 5. května 1932 z nejvyššího podání k hotovému zaplacení přikázáno 1.464 Kč. Vydražitel nemovitosti